

Поняття «анекдот»

- Анекдот (грец. ανεχδοτος — невиданий, той що не підлягає розголосу) — коротке усне гумористичне або сатиричне оповідання про якусь подію, випадок із дотепним, часто несподіваним чи парадоксальним фіналом.
- Вперше термін «анекдот» вжив Прокопій Кесарійський у книзі «Таємна історія» (550 рік), що розповідала про скандальну хроніку візантійського імператорського двору. В ті часи і пізніше під анекдотами розуміли міські плітки, чутки, пересуди, балачки, поголоси, тощо[1].

Особливості анекдотів

- Як і будь-який інший літературний жанр, анекдот має свою структуру та особливості:
 - Проекція на комічні дії;
 - Несподівана кінцівка;
 - Стислість і лаконічність оповіді;
 - Суперечливість фактів;
 - Наслідування, експресія і афоризми лежать в основі стилю;
 - Актуальність оповідання.Варто відзначити, що анекдоти нерідко звертаються і до інших фольклорних жанрах на кшталт казок і паремій, що чинять сильний вплив на манеру їх розповіді. Звідси випливає, що анекдотом можна назвати абсолютно будь-який твір, якому властива стислість і лаконічність висловлювань, легкість в розумінні, а також комізм, який чітко і різко відображається в кінці розповіді.

